

শিঞ্জন

২৭ তম ডায়েট সপ্তাহ উপলক্ষে প্রকাশিত পত্রিকা
ডায়েট, ডিব্ৰুগড়, চাবুৱা

স
ম্পা
দ
কী
য়

ক্ৰীড়াই মানুহৰ মনবোৰ মুকলি কৰাত সহায় কৰে। ই মানুহৰ সমায়োজনৰ এটা পথ। মানুহক শাৰীৰিক আৰু মানসিক ভাৱে কাৰ্যক্ষম কৰি তোলাত ক্ৰীড়াৰ গুৰুত্ব অসীম। বহু ক্ষেত্ৰত ক্ৰীড়াই কঢ়িয়াই ফুৰে বিশ্ব শান্তিৰ বাৰ্তা। সেয়ে হয়তো ড° ভূপেন হাজৰিকাই গাইছে -

“এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াঙ্গণ
ক্ৰীড়া হওক শান্তিৰ প্ৰাঙ্গণ।”

ক্ৰীড়াৰ এই আদৰ্শকে সাৰোগত কৰি মানৱ সম্পদৰ কাৰখানা ডায়েটতো প্ৰতি বছৰে ‘ডায়েট সপ্তাহ’ নামেৰে ক্ৰীড়া অনুষ্ঠিত কৰি অহা হৈছে। অৱশ্যে কেৱল ক্ৰীড়াকে গুৰুত্ব নিদি সাংস্কৃতিক আৰু সাহিত্য চৰ্চামূলক বিষয়কো এই সপ্তাহযোৰা কাৰ্যসূচীয়ে সামৰি লৈছে। এই ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ লগত সংগতি ৰাখি ‘শিঞ্জন’ নামেৰে এখন পত্রিকা প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা হৈছে। এই পত্রিকাখনিত ডায়েট সপ্তাহৰ বিভিন্ন কাৰ্যসূচীৰ আলোকচিত্ৰকে আদি কৰি সাহিত্য বিষয়ক প্ৰতিযোগিতাৰ কিছু লেখা আৰু বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফল সমূহ অন্তৰ্ভুক্তিকৰণৰ যোগেদি প্ৰশিক্ষাৰ্থীসকলক উৎসাহ যোগোৱাৰ আমি প্ৰয়াস কৰিছোঁ। অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে সিদ্ধান্ত লৈ এনে পত্রিকা প্ৰকাশৰ প্ৰয়াস কৰাৰ বাবে নিশ্চয়কৈ ভুল ত্ৰুটি থাকি যোৱাটো স্বাভাৱিক। সেই ভুলসমূহ পাঠকসমাজে আঙুলিয়াই দিলে ভাল পাম।

শেষত পত্রিকাখনি প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে দিহা-পৰামৰ্শৰে প্ৰকাশৰ বাট সুচল কৰি তোলা ডায়েটৰ অধ্যক্ষা শ্ৰীযুতা ৰুণু গগৈ সোণোৱাল বাইদেউ, শ্ৰীযুত ভূপেন কুমাৰ দাস ছাৰ আৰু শ্ৰীযুত স্বৰাজ ফুকন ছাৰৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ ৰ’লো। ডি.ডি.আৰ. মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক শ্ৰীযুত পুৰন্দৰ গোহাঁই ছাৰে পত্রিকাখনিত তেওঁৰ দ্বাৰা অঙ্কিত কিছু স্কেচ ব্যৱহাৰৰ অনুমতি প্ৰদান কৰি আমাক কৃতার্থ কৰিলে। তেওঁৰ ওচৰত বিশেষভাৱে কৃতজ্ঞ হৈ ৰ’লো। পত্রিকাখনি সম্পাদনাৰ ক্ষেত্ৰত মানসিক তথা কায়িক সহযোগিতাৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠানৰ প্ৰশিক্ষাৰ্থী তথা পিতৃতুল্য শ্ৰীযুত ৰমণীৰঞ্জন বৰদলৈ, শ্ৰীযুত যোগেশ তাৰ আৰু মাতৃতুল্য শ্ৰীযুতা গৰিমা দত্ত আৰু সহ প্ৰশিক্ষাৰ্থী পৰিস্মিতা গগৈলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

-আকাশ দেৱনাথ

অধ্যক্ষাৰ মেজৰ পৰা...

প্রথমবাৰৰ বাবে অনুষ্ঠানৰ ক্ৰীড়া সপ্তাহ উপলক্ষে এখনি পত্রিকা প্রকাশ কৰিবলৈ লোৱাত আনন্দিত হৈছোঁ। ১৯৯৫ চনৰ পৰা প্রতিষ্ঠানে প্রতিবছৰে ক্ৰীড়া সপ্তাহ পালন কৰি আহিছে। এই প্রতিষ্ঠানত বিভিন্ন সময়ত প্রশিক্ষার্থীসকলে বিভিন্ন আলোচনী, পত্রিকা, বাতালোচনী ইত্যাদি প্রকাশ কৰি আহিছে যদিও এইবাৰ লোৱা পদক্ষেপে মনত আশাৰ সঞ্চাৰ কৰিছে। অধ্যয়নপুষ্ঠ প্রশিক্ষার্থীৰ বাবে এনে ধৰণৰ কাৰ্য সম্ভৱ হয়। আজিলৈকে প্রকাশিত হৈ অহা আলোচনীসমূহত তথ্য সমৃদ্ধ প্ৰবন্ধ, ভ্ৰমণকাহিনী, লঘু ৰচনাকে আদি কৰি মনৰ খোৰাক যোগাব পৰাকৈ বহুজনৰ বিভিন্ন লেখা প্রকাশ হৈছে। এই পত্রিকাখনেও পাঠকসকলক কিছু চিন্তাৰ খোৰাক যোগাই উপকৃত কৰিব বুলি মই আশাবাদী।

এইখিনিতে মনত দোলা দি থকা কিছু কথা ব্যক্ত কৰিব খুজিছোঁ - ১৯৯৫ চনৰ পৰাই ভিন্ ভিন্ সময়ত ভিন্ ভিন্ ৰূপেৰে প্রশিক্ষার্থীসকলক লগ পাই আহিছোঁ। অসমৰ বিভিন্ন জিলাৰ পৰা শিক্ষকসকল এই প্রতিষ্ঠানলৈ আহে। সমাজ গঢ়োতা শিক্ষক সকলেই সমাজৰ প্রতিনিধি। আজি পঁচিশ বছৰে এই প্রশিক্ষণ প্রতিষ্ঠানত কটোৱা অধ্যক্ষাৰ জীৱনত স্বাভাৱিকতে বহুৰঙী অভিজ্ঞতাৰ মুখামুখি হৈছোঁ; তেওঁলোকৰ ব্যক্তিগত দক্ষতাৰ লগত বহু সময়ত গভীৰভাৱে পৰিচিত হৈছোঁ। দীৰ্ঘম্যাদী পাঠ্যক্রমৰ উপৰিও হুস্ম্যাদী প্রশিক্ষণৰ আওতালৈ নতুনকৈ নিয়োগ হোৱাসকলৰ কিছু সংখ্যকক বাদ দি ডিব্ৰুগড় জিলাৰ প্ৰায়সকল শিক্ষকে এই অনুষ্ঠানৰ পৰা প্রশিক্ষণ গ্ৰহণ কৰিছে। তেওঁলোকৰ ব্যক্তিগত দক্ষতা প্রশিক্ষণৰ সময়ছোৱাত বৃত্তিগত দক্ষতালৈ ৰূপান্তৰ কৰিবলৈ অনুষ্ঠানে যত্ন কৰে আৰু বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত প্রশিক্ষণৰ সময়ত সেয়া পৰিলক্ষিত হয়। এজন সম্পূৰ্ণ প্রশিক্ষণপ্ৰাপ্ত পাৰদৰ্শী শিক্ষকৰ তত্ত্বাৱধানত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পাবলগীয়া গুণগত শিক্ষা লাভ কৰাৰ পৰা বঞ্চিত হয় নেকি? শিক্ষকে কৰ্মক্ষেত্ৰত নিজৰ সমস্যাখিনি অতিক্ৰম কৰি মূল লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ সমূহীয়াভাৱে আৰু দৃঢ়তাৰে চিন্তা তথা যত্ন কৰাৰ কিস্তি থল আছে!

বাৰ্ষিক খেল-ধেমালি উপলক্ষে প্রকাশিতব্য পত্রিকাখনতে এই কথাখিনি ব্যক্ত কৰিলোঁ; কাৰণ বাৰ্ষিক খেল-ধেমালিৰ লগতে সমগ্ৰ কাম-কাজবোৰৰ এক ৰেঙনি চকুৰ আগলৈ আহিছে। বাৰ্ষিক খেল-ধেমালি, সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচী, সাহিত্য চৰ্চা সকলোবোৰৰ প্রশিক্ষণে এজন শিশুক সম্পদলৈ প্ৰস্তুত কৰাত অৰিহনা যোগায়।

গতিকে প্রশিক্ষণৰ কালছোৱাত কেৱল প্ৰমাণপত্ৰৰ বাবে প্রশিক্ষণ গ্ৰহণ কৰা মনোভাৱ শিক্ষকে ত্যাগ কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে শিক্ষাৰ গুণগত মান বৃদ্ধি হোৱাৰ উপৰিও শিক্ষকসকলে মূৰ তুলি থিয় হ'ব পাৰিব; প্রশিক্ষণ প্রতিষ্ঠানমূহৰ লক্ষ্য, উদ্দেশ্য আৰু শ্ৰম সাৰ্থক হ'ব।

শেষত পত্রিকাখনৰ সৰ্বাঙ্গসুন্দৰতা কামনা কৰি সম্পাদনাৰ লগত জড়িত সকলোটলৈ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ফাগুন-সম্ভাৰনাৰ অযুত সপোন

অনিমা গোস্বামী
প্ৰবক্তা

ঢি
ভ
ব

শুকান বতাহজাকে পাতবোৰ উৰুৱাই নিয়ে
বাংঢালি চৰাইবোৰে
গছৰ ডালত পৰি নাচে
জুনুকাৰ জুনুজননিত
সাৰ পায় কুঁহিপাতে —

(হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য)

সৰাপাতৰ হাতত ধৰি নামি আহে ফাগুন; বুকুত বসন্তৰ আগমনৰ বতৰা সামৰি প্ৰকৃতিৰ বুকুত এতিয়া ফাগুনে সানিছে ৰঙা আবিৰ। চাৰিওফালে পলাশ, মদাৰ, শিমলুৱে ৰঙা সাজ পিন্ধি ফাগুনক তুলি ধৰিছে এক অনন্য ৰূপত; যদিওৱা ফাগুন বুলি ক'লেই সততে দৃষ্টিত ধৰা দিয়ে লঠঙা গছবোৰ, উদং পথাৰ, ধূলিয়ৰি বাট-পথ, ফেৰফেৰীয়া এছাটি বতাহ, উদাস উৰুঙা মন আদিয়ে। তথাপিও ফাগুনৰ আছে এক অনিৰ্বচনীয়া শোভা। ফাগুন হ'ল বসন্তৰ পূৰ্বৰাগ; বসন্ত মানেই সেউজীয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতি ফাগুনৰ উতনুৱা বতাহজাকে কঢ়িয়াই আনে সৃষ্টিৰ সেউজ সপোন; ৰক্ষতা, শূণ্যতা আৰু শুষ্কতাৰ মাজতে ফাগুনে বুকুত সামৰি ৰাখে সেউজীয়াৰ সপোন। নানানটা উৎসৱৰ সমাহাৰেৰে ফাগুনে অসমীয়া জাতীয় জীৱনকো সমৃদ্ধ কৰি ৰাখিছে। আলি-আয়ে-লুগাং, দৌলৎসৱ, মহাশিৱৰাত্ৰি আদি উৎসৱৰ উদ্‌যাপনেৰে ফাগুন হৈ পৰে অনন্য। ফাগুন মাহত পালন কৰা মিচিং জনগোষ্ঠীৰ প্ৰাণৰ স্পন্দন আলি-আয়ে-লুগাংৰ মাজতো সোমাই থাকে সৃষ্টিৰ সপোন। ভিন্ন ৰঙৰ সমাহাৰেৰে ৰঙীন হৈ পৰা ফাঁকুৱাত ফাগুনে চঢ়িয়াই যায় প্ৰেমৰ সুবাস। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ হোলীগীতৰ ধ্বনিৰে মুখৰিত হৈ পৰে ফাগুনৰ আকাশ-বতাহ। শিৱৰ আৰাধনাৰে পালন কৰা মহাশিৱৰাত্ৰি উৎসৱৰ আধ্যাত্মিকতাইও সমৃদ্ধ কৰি যায় উদাস উৰুঙা ফাগুনৰ বতৰক। ফাগুনৰ উদং পথাৰখনক উৰ্বৰা কৰি চহা কৃষকে ভৱিষ্যতৰ সপোন ৰচে। ফাগুনে দি যায় প্ৰতিশ্ৰুতি, যিদৰে শুকান সৰাপাতে দিয়ে কোমল কুঁহিপাতৰ সপোন; চঞ্চলা বতাহজাকে ৰিঙা ৰিঙা মনবোৰত ফাগুনতেই সানি যায় প্ৰেমৰ আবিৰ। এইদৰেই ফাগুন হৈ পৰে সম্ভাৰনাৰ অযুত সপোন; ধূলিয়ৰি বাটেও যে গুণগুনাই কৈ যায় -

চঞ্চলা, নিলাজ মই যে ফাগুন,
বুকুত সামৰি ৰাখো বাৰিষাৰ সপোন —।

সাধু : শিশুৰ মানসিক আৰু বৌদ্ধিক উত্তৰণৰ আহিলা

কল্পনা হাতীৰৰুৱা
বি.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

ট
ভ
ব

গুটি এটা এনেই মাটিত গুজি থলেই পুলি ওলায়। কিন্তু সেই পুলিটো ভালদৰে আপদাল কৰিলেহে এজোপা সুন্দৰ গছ হ'ব আৰু তাৰ পৰা ভাল ফল পাব পাৰি। সেইদৰে এটা সন্তান জন্ম দিয়াটো সহজ; কিন্তু তাক মানুহ কৰাটো বৰ কঠিন। গছজোপাক সাৰ-পানী দি ডাঙৰ কৰাৰ দৰেই সন্তানটোকো সাৰ-পানীৰ প্ৰয়োজন হয়। মানসিক, শাৰীৰিক আৰু বৌদ্ধিক সাৰ-পানী। এটা সন্তান গঢ় দিয়াৰ বিভিন্ন মাধ্যমবোৰ হৈছে প্ৰধানকৈ পাঠ্যপুথিৰ জ্ঞান, বিভিন্ন কাকত-আলোচনীবোৰ, নৈতিক শিক্ষা, ব্যায়াম, খেলা-ধূলা, সাতোৰা, ভ্ৰমণ আদি। এই সকলোবোৰৰ উপৰিও আছে আমাৰ সমাজৰ পৰা লাহে লাহে হেৰাই যাবলৈ ধৰা সাধু কথাবোৰ। এই সাধুকথাবোৰ নানান নীতি কথাৰে ভৰপূৰ।

বিদ্যালয়ৰ গতানুগতিক শিক্ষাৰ মাজত থাকি শিশুৱে আহৰণ কৰে নিত্য নতুন জ্ঞান আৰু আধুনিক প্ৰযুক্তি কৌশলৰ পদ্ধতিসমূহ। কিন্তু চৰিত্ৰ গঠনৰ ক্ষেত্ৰত বিদ্যালয়ৰ শিক্ষা যথেষ্ট নহয়। শিশুসকলৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতিৰ বাবে প্ৰয়োজন হয় সত্য, প্ৰেম, অহিংসা, দয়া, ক্ষমা, সহনশীলতা, পৰোপকাৰ আদি মানৱীয় প্ৰমূল্যসমূহ। এই প্ৰমূল্যবোৰ আহৰণ কৰিবলৈ শিশুক পাঠ্যপুথিৰ জ্ঞানৰ উপৰিও সাধুকথা, মহৎ লোকৰ জীৱনী অধ্যয়ন, পুৰা-গধুলি প্ৰাৰ্থনা কৰা আদিও অত্যন্ত প্ৰয়োজন। এইখিনি জ্ঞান শিশুৱে পিতৃ-মাতৃৰ পৰা ঘৰখনতে আয়ত্ত কৰিব পাৰে। শৈশৱ কালছোৱাহে মগজুৰ পূৰ্ণ বিকাশৰ সময় আৰু এইখিনি সময় শিশুৱে অতিবাহিত কৰে নিজৰ ঘৰখনত। গতিকে ঘৰখনতেই শিশুৱে মানসিক পৰিপূষ্টিৰ উপযুক্ত পৰিৱেশ এটা পালে ভৱিষ্যৎ জীৱন গঢ়াত সুবিধা হয়। এই সুবিধা আনি দিব লাগিব মাক-দেউতাক বা ঘৰৰ আন বয়োজ্যেষ্ঠসকলে। শিশুসকলক সাধু শুনাই বা মহৎ লোকৰ জীৱনী কে তেনে এটা পৰিৱেশ গঢ়ি তুলিব পাৰি।

সাধু কথাবোৰ যিহেতু আনন্দ বিনোদনৰ আহিলা, সেয়ে শিশুৱেও যিকোনো জ্ঞান, সেইয়া তত্ত্ব জ্ঞানেই হওক বা নীতি কথাই হওক সহজতে আয়ত্ত কৰিব পাৰে আৰু যি তেওঁলোকৰ জীৱনত স্থায়ী হৈ সুস্থ জীৱন গঢ়াত সহায় কৰে। বিদ্যালয়ৰ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাই ছাত্ৰক কেৰিয়াৰ গঢ়াতহে সহায় কৰে, নৈতিকতাবোধ সম্পন্ন জীৱন গঢ়াত নহয়। গতিকে অভিভাৱক সকলে নিজৰ সন্তানক সাধুৰ জগতখনৰ পৰা আঁতৰাই ৰখা উচিত নহয়, বৰঞ্চ সাধুকথাৰ অন্তৰ্নিহিত জ্ঞান দিবলৈ চেষ্টাহে কৰিব লাগে।

সাধুৰ অন্যতম আন এটা ইতিবাচক দিশ হ'ল শিশুৰ কিতাপ পঢ়াৰ প্ৰতি জন্মা আগ্ৰহ। অভিভাৱকসকলে নিজৰ সন্তানক টি.ভি. ধাৰাবাহিকৰ পৰা আঁতৰাই আনি যদি ৰাতি শোৱাৰ আগতে সুন্দৰ সুন্দৰ সাধু কৈ বা পঢ়ি শুনাই আৰু সেই সাধুবোৰ যদি নৈতিক শিক্ষায়ুক্ত হয়, তেন্তে শিশুৱে সেই শিক্ষা কেতিয়াও নাপাহৰে। তেনে কৰিলে পিছলৈ শিশুৰ পঢ়াৰ প্ৰতি নিশ্চয় আগ্ৰহ জন্মিব আৰু কেতিয়াবা সাধুৰ কিতাপ এখনো কিনিবলৈ মন কৰিব। লাহে লাহে এইদৰেই কিতাপ পঢ়াৰ অভ্যাস গঢ় ল'ব। প্ৰতিটো শিশুক সুশিক্ষিত আৰু সুচৰিত্ৰান কৰি গঢ়ি তুলিবলৈ অতি সহজ উপায় হৈছে পঢ়াৰ অভ্যাস গঢ়ি তোলা। শৈশৱ কালছোৱাত এই অভ্যাস গঢ়ি তোলাৰ উত্তম মাধ্যম হৈছে সাধু।

শিশুৰ বয়সন্ধি কালৰ উত্তৰণত অভিভাৱক আৰু শিক্ষক/শিক্ষয়িত্ৰীৰ ভূমিকা

তৰালী চেলং
বি.এড. দ্বিতীয় ব্ৰাঞ্চ

ট
ট
ট

মানৱ জীৱনৰ শিশু কালৰ পাছৰ পৰা উন্নৈশ বছৰ বয়সলৈকে যাক ইংৰাজীত Teenage (Adolescence period) বুলি কোৱা হয়। এই সময়খিনি হ'ল শৈশৱ আৰু প্ৰাপ্তবয়স্ক অৱস্থাৰ মাজৰ বিকাশৰ কালছোৱা অৰ্থাৎ বয়সন্ধিকাল বা কৈশোৰ কাল। মানৱ জীৱনৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু জটিল সময়খিনি পাৰ হয় কৈশোৰ কালছোৱাত।

কৈশোৰ কালত ল'ৰা-ছোৱালীৰ স্মৃতি শক্তি, মনোযোগ, চিন্তা শক্তি, শিকন ক্ষমতা, যুক্তি-তৰ্ক, বিচাৰ-বিবেচনা, বুদ্ধি, কল্পনা শক্তি, আবেগ-অনুভূতি, সমস্যা সমাধান আদি মানসিক শক্তি সমূহৰ বিকাশ সাধন দ্ৰুত হয়; কিন্তু অনুশাসনৰ অভাৱত বহু সময়ত আবেগক অধিক প্ৰাধান্য দিয়াও পৰিলক্ষিত হয়। এই সময়ত তেওঁলোক বন্ধু-বান্ধৱৰ প্ৰতি বেছি আকৰ্ষিত হয়। কিয়নো নতুনকৈ পৰিচিত জগতখনৰ কথাবোৰ কাৰোবাক মুকলিকৈ ক'বলৈ বিচাৰে। আনে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কি ভাবে বা আনৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণৰ বাবে তেওঁলোকে সাজ-পোচাক, চুলিৰ কাট, খোজ-কাটল, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আদি সলাই পেলায়। তদুপৰি তেওঁলোক ইমান বেছি কল্পনাপ্ৰণয় হয় যে বহু সময়ত বাস্তৱ-অবাস্তৱ, সৎ-অসৎ আৰু সত্য-অসত্যৰ মাজৰ প্ৰভেদ বিচাৰি উলিয়াব নোৱাৰে। আত্মনিৰ্ভৰশীল হোৱাৰ প্ৰৱণ আকাংক্ষা আৰু কল্পনা প্ৰৱণতাৰ দ্বাৰা বাঞ্ছিত ফল লাভ কৰিব নোৱাৰি বিভ্রান্ত হৈ পৰে। যাৰ বাবে এই সময়ত উপযুক্ত দিহা-পৰামৰ্শ নাপালে সমাজ ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ আস্থাহীন হোৱাও দেখা যায়। সেয়ে এই সময়ছোৱাত তেওঁলোকক সুপথেৰে পৰিচালিত কৰিবৰ বাবে অভিভাৱক আৰু শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ দায়িত্ব অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। তেওঁলোকৰ বহুমুখী প্ৰতিভাক বিকাশ কৰাত সহায় কৰাকৈ বৌদ্ধিক, সামাজিক আদি সৃজনীমূলক কামত ব্যস্ত ৰখাটো অতি প্ৰয়োজনীয় যেনে- গল্প, প্ৰবন্ধ, উপন্যাস আদিৰ প্ৰতি আগ্ৰহাৱিত কৰি সৃষ্টিশীল পথাৰত খোজ দিয়াব লাগে। ল'ৰা-ছোৱালীৰ মনত সততা, বন্ধুত্ব, ভাতৃত্ব, সামাজিক ন্যায়, গণতান্ত্ৰিক আদৰ্শ, জীৱন পদ্ধতিৰ মূল্যবোধ আদিক ব্যক্তিগত আৰু সামাজিক জীৱনৰ কাৰ্যকৰী কৰি তুলিবলৈ শিকাব লাগে। বিভিন্ন সামাজিক কামত নেতৃত্ব ল'বলৈ, সামাজিক সমস্যা ৰোধ কৰিবলৈ দিহা পৰামৰ্শ দিয়াটো অভিভাৱক আৰু শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী সকলৰেই দায়িত্ব।

বৰ্তমানৰ জটিল আৰু প্ৰতিযোগিতামূলক পৃথিৱীখনত খোজ মিলাবলৈ তেওঁলোকৰ সুস্থ-জীৱন যাত্ৰাৰ বাবে শিক্ষকৰ সুস্থ নেতৃত্ব, পৰামৰ্শ আৰু নিৰ্দেশনাৰ অতীৰ প্ৰয়োজন। কিয়নো শিক্ষকসকলহে তেওঁলোকৰ যোগ্যতা, ক্ষমতা আৰু সম্ভাৱনীয়তা সম্বন্ধে অৱগত। সেইবাবে ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক গঠনাত্মক, সৃজনাত্মক, জ্ঞানমূলক আৰু মনোৰঞ্জক কাৰ্যসূচীৰ দ্বাৰা উৎসাহ উদ্দীপনা যোগাব লাগে। অভিভাৱক সকলে সন্তানৰ আৱেগিক সমস্যা তথা সুখ-দুখৰ সমভাগী হ'বলৈ সততে চেষ্টা কৰা উচিত। কিশোৰ-কিশোৰীসকল যাতে অৱহেলিত আৰু অকলশৰীয়া অনুভৱ কৰি বিদ্রোহী হৈ নপৰে তাৰ প্ৰতি সচেতন হোৱা উচিত।

গ্ৰন্থ অধ্যয়ন

কিশোৰ গগৈ

বি.এড. দ্বিতীয় বাৰ্ষাসিক

টি
উ
ব

জ্ঞান অৰ্জনৰ আটাইতকৈ উজু আৰু প্ৰণালীৱদ্ধ উপায়েই হ'ল - গ্ৰন্থ অধ্যয়ন। নিয়মিত গ্ৰন্থ অধ্যয়নে মানুহক বিচিত্ৰ পৃথিৱীৰ নানা বিষয়ৰ জ্ঞান বৰ্ধন কৰাত সক্ষম কৰি তোলাৰ লগতে অৱসৰ বিনোদনৰ এক উৎকৃষ্ট মাধ্যম হিচাপে কাম কৰে। সেইবাবেই পণ্ডিত সকলে গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ দ্বাৰা দূৰৈৰ মানিক হাততে পাই বুলি কৈ গৈছে। লগতে আজিৰ যান্ত্ৰিক কংক্ৰিট পৃথিৱীত শিশুসকলৰ মাজত গ্ৰন্থপ্ৰীতি বৃদ্ধি কৰি গ্ৰন্থক প্ৰকৃত বন্ধু কৰি তোলাৰ প্ৰচেষ্টা সকলো সচেতন অভিভাৱকে কৰা উচিত। আজিৰ দূৰদৰ্শন, কম্পিউটাৰ, ম'বাইলৰ যুগত এচাম শিশুৱে কিতাপ পঢ়িবলৈ সমূলি মন নকৰে। আনকি এচাম অভিভাৱকে শিশুৰ খোৱাৰ সময়ত নতুবা ঘৰলৈ আলহী আহিলে শিশুৱে আমনি কৰাৰ আশংকাত শিশুৰ হাতত ম'বাইল তুলি দিয়ে। তেওঁলোকৰ মতে, ম'বাইলত কাৰ্টুন বা মনোৰঞ্জনধৰ্মী অনুষ্ঠান উপভোগ কৰি শিশুৱে অনায়াসে আহাৰ গ্ৰহণ কৰে বা শিশুৰ আমনি আঁতৰ হয়। বহুতে আকৌ ম'বাইলৰ সপক্ষে ক'বলৈ গৈ ই শিশুক সৃষ্টিশীল মনৰ কৰি তুলে বুলি মিছা যুক্তি ডাঙি ধৰে। কিন্তু শিশু অৱস্থাতেই শিশুৰ হাতত ম'বাইল তুলি দিয়াৰ ভয়াবহতা বহু মনোবিদে যুক্তিতে দাঙি ধৰিছে। সেয়ে আমি শিশুক গ্ৰন্থৰ নান্দনিক অৰ্থাৎ মনোৰঞ্জনৰ দিশটোৰ সৈতে চিনাকী কৰাই দিয়াৰ প্ৰয়াস কৰা উচিত। সৰু অৱস্থাত শিশুক ছবি সম্বলিত কাহিনী, কমিক্চ আদিৰ দ্বাৰা গ্ৰন্থৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। আৰু সৰুতে গঢ়া এনে অভ্যাসে শিশুক এসময়ত গ্ৰন্থকীট ৰূপে পৰিচিত কৰি তুলিব পাৰে। শিশুৰ পঠন অভ্যাসৰ সমান্তৰালভাৱে আমি লিখন অভ্যাসৰ প্ৰতিও চকু দিব লাগে। সৰুৰে পৰা মনলৈ যি আহে তাক লিখি ৰখাৰ অভ্যাস কৰাব লাগে। বিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা লিখন অভ্যাস গঢ় দিয়াৰ অন্যতম ফলপ্ৰসূ উপায়। তদুপৰি শিক্ষকে উদ্যোগ লৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উন্নত মানৰ লেখনিসমূহ বাতৰি কাকত, আলোচনী, আদিলৈ পঠিয়াই ছপা কৰাব লাগে। এবাৰ ছপা আখৰত নিজৰ নাম দেখা শিশুৱে সহজে লিখন অভ্যাস ত্যাগ নকৰে। আৰু এই লিখন অভ্যাসে পৰোক্ষভাৱে শিশুক পঢ়িবলৈকো প্ৰেৰিত কৰিব।

আমাৰ বিদ্যালয় সমূহৰ সৰহ সংখ্যক বিদ্যালয়তে যথেষ্ট সংখ্যক কিতাপ সংগ্ৰহীত হৈ আছে। তদুপৰি সৰ্বশিক্ষা আঁচনিৰ অধীনতে বিদ্যালয়সমূহলৈ গ্ৰন্থযোগান ধৰা হৈছে বা গ্ৰন্থৰ বাবে বছৰি অনুদান আগবঢ়াই আহিছে। কিন্তু অতি দুখৰ কথা যে বিদ্যালয়সমূহে এই অনুদানেৰে গ্ৰন্থ ক্ৰয় কৰিছে যদিও ই কেৱল আলমাৰি শূৰনিৰ আহিলা ৰূপেহে ব্যৱহৃত হৈ আহিছে। নানা অজুহাতত এই পুথিবোৰ শিশুক পঢ়াৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে। গতিকে এই দিশত বিদ্যালয় প্ৰধান জন সচেতন হৈ বিদ্যালয়ত গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ এক পৰিৱেশ সৃষ্টি কৰাত উদ্যোগ ল'ব লাগিব। অসম চৰকাৰৰ অধীনত অসমৰ ভিন ভিন ঠাইত প্ৰায় ১০০ তকৈ অধিক পুথিভঁৰাল (৬৫ টা গ্ৰাম্য পুথিভঁৰালক ধৰি) আছে। কিন্তু সঠিক ৰক্ষণাবেক্ষণ তথা পৰিচাৰ্য্যৰ অভাৱত এইবোৰ আজিকালি এৰা ঘৰলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে। এক সুদূৰপ্ৰসাৰী আঁচনিৰে চৰকাৰে এইবোৰক পুনৰোজ্জীৱিত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। লগতে আমি সকলোৱে লগ লাগি ৰাইজক গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ প্ৰতি সজাগ আৰু সচেতন কৰি তুলিব লাগিব। অতীততে বিবাহ বা জন্মদিন সমূহত উপহাৰ হিচাপে গ্ৰন্থ দিয়াৰ এক অলিখিত নিয়ম আছিল। কিন্তু অজ্ঞাত কাৰণত বৰ্তমান ই এক প্ৰকাৰ নোহোৱাৰ দৰেই। এই প্ৰথাই উপহাৰ হিচাপে পোৱা গ্ৰন্থখনৰ দ্বাৰা আমি নজনাকৈ এখন নতুন পঢ়ুৱৈৰ সৃষ্টি কৰে। সেয়ে এই প্ৰথা আমি পুনৰ ঘূৰাই অনাৰ প্ৰয়াস কৰিব লাগে। বিশেষকৈ শিশুৰ জন্মদিনত যদি আমি পুতলা চকলেটৰ সলনি এখন কমিক্চ বা সাধুপুথি তুলি দিয়াৰ চেষ্টা কৰো, তেন্তে আমাৰ এনে চেষ্টাই কোনোবা নহয় কোনোবা শিশুক পঢ়াৰ বাবে বা লিখাৰ বাবে প্ৰেৰিত কৰিব পাৰিম। হয়, আমাক এতিয়া এনে এটা নীৰৱ গ্ৰন্থ আন্দোলনৰে প্ৰয়োজনীয়তা আছে।

ফাগুন মই তোৰ আজন্ম প্ৰেমিক

ভূপেন কুমাৰ দাস
প্ৰবন্ধ

অ'ই ফাগুন ভাল পাওঁ তোক মই
তই মোৰ আজন্ম প্ৰেমিক
তোৰ গাত আউজা দি নাহৰ বঙিলি হ'ল
শিমলু বোৱাৰী হ'ল
ফিৰ-ফিৰিয়া বতাহজাকে
লাজৰ ওৰণি টানে
মন উচাতন কৰে;
চেনাই তোলৈ ঘনাই মনত পৰে।
প্ৰকৃতি ৰাণীয়ে গা টঙাই
পুৰণি সাজ সলাই
ভৰপক যৌৱনৰ আগলি বতৰা আনে
কাৰণ ঋতুৰাজ বসন্তক আদৰিব লাগে।
শুকান তলসৰা পাতে
অসুন্দৰৰ সমাধিত অনিন্দসুন্দৰৰ সাধনা কৰে
কলিজা ধপে-ধপাই বুকু ৰমে-ৰমাই
হৃদয় বনত উমি উমি জ্বলে পীৰিতিৰ বন জুই।
অ'ই বলিয়া ফাগুন বলিয়া আৰু নকৰিব
দেহ আৰু মন ...
সীমাই পৰিধি নামানে।

হাইতাল বৰণীয়া ৰ'দ

স্বৰাজ ফুকন
প্ৰবন্ধ

তুমি নাহিলা
বেয়া পালো বুলি নাভাবিবা
তুমি নহাত মোৰ কপাল ফুটা নাই
ওঁঠ-মুখ-গাল শেঁতা পৰা নাই
সময় যেনে
তুমিও তেনে।
ঠিক কথা যে
তুমি মোক লগ নাপালেও তেওঁলোকক পাবা
তেওঁলোকে তোমাক শুভকামনা দিব
হাইতাল বৰণীয়া ৰ'দৰ ঠিকনা দিব
বতাহৰ বিপৰীতে উৰিব পৰা ডেউকা দিব।
সেইদিনা তেওঁলোকৰ সৈতে
তোমাক লগ পাম
সময়ৰ হাতত ধৰিম
জাগতিক খবৰবোৰ আহৰণ কৰিম
সময়ক অতিথি কৰিম -
শুনিছানে
নে শুনিও ধৰি আছা নুশুনাৰ বেশ!

উজাগৰী নিশা

পৰিস্থিতা গগৈ

ডি.এল.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

এটি মাতাল উজাগৰী নিশা
মৌনতাৰ সীমাহীন এটি ঠিকনা
হৃদয়ৰ স্তবকত গোট খায়,
থুপি থুপি সপোনৰ টোপোলা ...
ব্যাকুলতাৰে জীপাল জীৱনটোৱে
খেদি ফুৰে মৰীচিকাৰ দৰে
তমসাৰে ভৰা স্বাভিমানবোৰক ...
এটি মাতাল উজাগৰী নিশা
পৰিস্ফুট হয় আবেগৰ কোলাহল
নষ্টালজিক নিসংগতা এয়া ...
শেঁতা পৰা মুখখন
ঢাকি ৰাখো ওৰণীৰে।
শীতৰ এক অদ্ভুত শিহৰণ
স্পৰ্শকাতৰ হৈ পৰে
কলিজাৰ কেঁচা উমবোৰ ...
এটি মাতাল উজাগৰী নিশা,
বতাহৰ সুৰত শুনা পাওঁ
বাংকাৰিত সুৰৰ অভিবাদনবোৰ
হৃদয়ত গজালি মেলেহি
ন-সেউজীয়া পোখাবোৰ।
অলংকাৰিত হয় ...
শৰীৰৰ প্ৰতি অংগে অংগে
এটি মাতাল উজাগৰী নিশা ...

জীৱন বীক্ষণ

মনোজ বৰুৱা

বি.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

খালী ভৰি দুটাই কন্দা নাছিল,
সৰুতে ৰবাব টেঙাটোৰে
আনন্দত ফুটবল খেলা বয়সত।

আয়ে সী দিয়া মোনাটোৰ স'তে
অগাধ আত্মীয়তা;
য'ত কঢ়িয়াইছিলোঁ,
বাৰীৰ বগৰী, আমলখি,
কিতাপৰ স'তে।
বিনাদ্বিধাই ঘৰে বাহিৰে পিন্ধিছিলোঁ,
একেযোৰ কাপোৰ;
নেতী ৰু পেন্ট, স্কাই ৰু ছাৰ্ট।
দুপিয়াই চলাইছিলোঁ,
পিতাইৰ পুৰণা চাইকেলখন;
আগচিটত কণল'ৰাক বহুৱাই।
দৰিদ্ৰ পিতাইৰ তাগিদা;
এবছৰ চলাব লাগিব;
এটা কলম, এযোৰ ইউনিফৰ্ম।
ৰঘুবাবীৰ খৰিলুৰা,
বাৰীৰ মিঠা আম পৰা।
শৈশৱ আমাৰ বাবে নষ্টালজিয়া।

সৃষ্টিৰ কবিতা

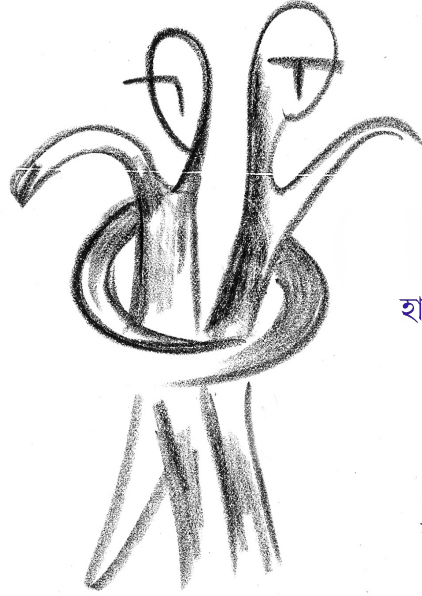
আকাশ দেৱনাথ

ডি.এল.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

বতাহত বলিব দিয়া ৰুগ্ন হিয়াৰ তান
পছোৱাই যদি আঁতৰাই নিয়ে
কলিজাৰ মলিনতা
সেই প্ৰতিবাদো ভাল

মোৰ সিনেৰে সিনেৰে এতিয়া
যৌৱনৰ কাতৰ অনুৰোধ
মই নীৰৱে গাম
বুকুৰ উতলা দুখৰ মালিতা
মাটি মোৰ প্ৰাণৰ আপোন
সগৌৰবে সৰিম তাত

মই আশাৰ ৰঙেৰে বন্ধিম ফাগুন
মোৰ পাগল হিয়াৰে
সৃষ্টিত ৰচিম
নতুন যৌৱনৰ গান।

ভাৰুৱেল জীৱন

চিমিৰাণী গগৈ

বি.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

আধুনিকতাৰ পৰশত
ৰঙীন আজি এই ধৰা,
সৰ্বস্বৰে আঁকোৱালি লৈ
উন্নতিৰ পথত আত্মহাৰা।
হাতে হাতে ম'বাইল, এনড্ৰইড ফোন
গুগল, ইউটিউব, অন্যান্য এপ,
আত্মবিভূৰ হৈ হেৰুওৱাৰ পথত
নিজস্ব মানসিকতাৰ মেপ।
ব্যস্ত মানৱ, ব্যস্ত কাৰ্য
ব্যস্ততাৰ মেৰপেচত দৈনিক ৰুটিন,
আত্মীয়তা, সহানুভূতি, ভ্ৰাতৃত্ববোধ
আধুনিকতাৰ পৰশত হ'ল বিলীন।
যুতি, মালতী, জৰা, খৰিকাজাইৰ ঠাইত
চৌহদত ভৰিলহি বহুৰঙী পিটুনীয়া,
প্ৰযুক্তিৰ সৃষ্টিত আত্মবিভূৰ আজিৰ প্ৰজন্ম,
স্মৃতিৰ গৰাহত অতীতৰ কাণসমনীয়া।

২৭ তম ডায়েট সপ্তাহৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফল সমূহ

শ্বট পুত-

ল'ৰা : ১ম- পিথুৰাজ বৰুৱা, ২য়- ৰূপজিৎ গগৈ, ৩য়- সৌৰভ বৰপাত্ৰ গোহাঁই।

ছোৱালী : ১ম- তৃষণমণি দত্ত পাত্ৰ, ২য়- মিনাক্ষী গগৈ, ৩য়- পুষ্পাঞ্জলী ঠাকুৰ।

লং জাম্প -

ল'ৰা : ১ম- অভিজিৎ গগৈ, ২য়- মনিষ ডুবে, ৩য়- দীপাক্ষৰ গোহাঁই, সুমন্ত কুৰ্মী।

ছোৱালী : ১ম- ঋতুপৰ্ণা চিৰিং বৰুৱা, পুষ্পাঞ্জলী ঠাকুৰ, ২য়- মিনাক্ষী গগৈ, ৩য়- ইউচিতা দিহিঙ্গীয়া।

হাই জাম্প-

ল'ৰা : ১ম- ভাস্কৰ গগৈ, ২য়- কৃষ্ণকান্ত বুঢ়াগোহাঁই।

ছোৱালী : ১ম- ঋতুপৰ্ণা চিৰিং বৰুৱা, ২য়- ইউচিতা দিহিঙ্গীয়া, ৩য়- পিৰিঞ্চী মৰাণ।

টাগ অৱ ৱাৰ -

ল'ৰা : চেম্পিয়ন - বি.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, বানার্চ আপ - বি.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক।

ছোৱালী : চেম্পিয়ন - ডি.এল.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, বানার্চ আপ - বি.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক।

দবা খেল -

ল'ৰা : চেম্পিয়ন - দিগন্ত খনিকৰ, বানার্চ আপ - বিকাশ লাহন।

কেৰম খেল -

ল'ৰা : চেম্পিয়ন - দিগন্ত খনিকৰ, ভাস্কৰ গগৈ, বানার্চ আপ - সৌৰভ বৰপাত্ৰ গোহাঁই, তনুজ শইকীয়া।

ছোৱালী : চেম্পিয়ন - পৰিস্মিতা মন্ত্ৰী, প্ৰমিতা লিশ্ব, বানার্চ আপ - উষাৰাণী গগৈ সোণোৱাল, অঞ্জুমণি গগৈ।

কাবাডী -

ল'ৰা : চেম্পিয়ন - ডি.এল.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, বানার্চ আপ - ডি.এল.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক।

ছোৱালী : চেম্পিয়ন - বি.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, বানার্চ আপ - ডি.এল.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক।

ভলীবল : চেম্পিয়ন - বি.এড. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, বানার্চ আপ - বি.এড. দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক।

দৌৰ প্ৰতিযোগিতা -

ল'ৰা (১০০ মিটাৰ) : ১ম- অভিজিৎ গগৈ (১২.১৭ ছে.), ২য় - সুমন্ত কুৰ্মী (১২.৫০ ছে.), ৩য় - অসীম দাস (১২.৯১ ছে.)

ছোৱালী (১০০ মিটাৰ) : ১ম- ঋতুপৰ্ণা চিৰিং বৰুৱা (১৫.৭০ ছে.), ২য়- পুষ্পাঞ্জলী ঠাকুৰ (১৬.০১ ছে.),
৩য়- হিমাক্ষী ভূঞা (১৬.৩৫ ছে.)

জেভলিন থ্ৰ'-

ল'ৰা : ১ম- পুণেশ্বৰ দাস, ২য়- সৌৰভ বৰপাত্ৰ গোহাঁই, ৩য় - অভিজিৎ গগৈ।

ছোৱালী : ১ম- তৃষণমণি দত্ত পাত্ৰ, ২য়- পুষ্পাঞ্জলী ঠাকুৰ, ৩য়- পিৰিঞ্চী মৰাণ।

ডিচ্কাচ থ্ৰ'-

ল'ৰা : ১ম- পুণেশ্বৰ দাস, ২য়- ৰূপজিৎ গগৈ, ৩য় - সৌৰভ বৰপাত্ৰ গোহাঁই।

ছোৱালী : ১ম- পাহাৰী গগৈ, ২য়- কিৰণময়ী বৰা, ৩য়- বন্তি বৰুৱা।

ক্রিকেট প্রতিযোগিতা -

ল'ৰা : চেম্পিয়ন - ডি.এল.এড. চতুৰ্থ যান্মাসিক, বানার্চ আপ - বি.এড. চতুৰ্থ যান্মাসিক।

ছোৱালী : চেম্পিয়ন - ডি.এল.এড. দ্বিতীয় যান্মাসিক, বানার্চ আপ - ডি.এল.এড. চতুৰ্থ যান্মাসিক।

বেডমিণ্টন -

ল'ৰা : ১ম- দিলীপ গগৈ, ভূপতি বৰ্জেন ভূঞা, ২য়- মনিষ ডুবে, সৰল কুমাৰ দাস।

ছোৱালী : ১ম- ইউচিতা দিহিঙ্গীয়া, তৃষণ গগৈ, ২য় - প্ৰমিতা লিম্বু, পৰিস্মিতা মন্ত্ৰী।

সৃষ্টিমূলক গীত (জ্যোতি/ বাভা/ ভূপেন্দ্ৰ সংগীত) : ১ম - হেমাঙ্কী ভূঞা, ২য়- অভিজিৎ গগৈ, তৃষণ গগৈ, ৩য়- প্ৰিয়ংকা দত্ত।

ভক্তিমূলক গীত (বৰগীত/লোকগীত/দিহানাম/ বিয়ানাম) : ১ম - অভিজিৎ গগৈ, ২য়- তৃষণ গগৈ, হিমাঙ্কী গগৈ, ৩য়- প্ৰিয়ংকা দত্ত।

দলীয় নৃত্য প্রতিযোগিতা : ১ম- তৃষণ গগৈৰ দল, ২য় - অৰ্পণা গগৈৰ দল আৰু দীপশিখা কোঁৱৰৰ দল, ৩য় - নিকুমণি বৰুৱাৰ দল।

একক নৃত্য প্রতিযোগিতা : ১ম- ইউচিতা দিহিঙ্গীয়া, ২য় - পৰিস্মিতা গগৈ, ৩য় - নৱমল্লিকা ফুকন।

একাংকিকা নাটক প্রতিযোগিতা-

শ্ৰেষ্ঠ দল : ডাইনী - এক ব্যাধি (ডি.এল.এড. চতুৰ্থ যান্মাসিক), শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা : বিদ্যুৎ বিকাশ শইকীয়া।

একক অভিনয় : ১ম- মনজিৎ ঠাকুৰ, ২য়- বিদ্যুৎ বিকাশ শইকীয়া, ৩য়- কুমুদ কাকতি।

ৰংগুণি : ১ম- প্ৰিয়ংকা দত্তৰ দল, ২য় - তৃষণ গগৈৰ দল, ৩য় - প্ৰমিতা লিম্বুৰ দল।

চালাদ : ১ম- পূৰ্বী খনিকৰ, চিমিৰাণী গগৈ, ২য় - ঋতুপৰ্ণা চিৰিং বৰুৱা, ইলোৰা গগৈ, ৩য়- গৰিমা দত্ত, অনুভা গোস্বামী।

কবিতা আবৃত্তি (অসমীয়া) : ১ম- কুইন গগৈ, ২য়- কিশোৰ গগৈ, ৩য়- মনোজ ঠাকুৰ।

কবিতা আবৃত্তি (ইংৰাজী) : ১ম- ৰজনী দাসগুপ্তা, ২য়- পাৰমিতা নাগ, ৩য়- সৌমা দেৱাঞ্জী, জাহ্নৱী ৰাজখোৱা।

আকস্মিক বক্তৃতা : ১ম-বিদ্যুৎ বিকাশ শইকীয়া, ২য়- কুমুদ কাকতি, ৩য় - ৰশ্মিৰেখা বৰুৱা।

ঠাইতে লিখা কবিতা : ১ম- ৰশ্মিৰেখা বৰুৱা, ২য় - মনোজ বৰুৱা, ৩য় - অৰ্পণা গগৈ, পৰিস্মিতা গগৈ।

ছবি অঁকা : ১ম- পুণেশ্বৰ দাস, ২য়- সন্স্পীতি চুতীয়া, ৩য়- প্ৰিয়ংকা দাস, সোণাল জয়চোৱাল।

স্বৰচিত কবিতা : ১ম- পৰিস্মিতা গগৈ, ২য়- আকাশ দেৱনাথ, ৩য় - কল্পনা হাতী বৰুৱা।

স্বৰচিত গল্প : ১ম- কিশোৰ গগৈ, ২য়- গৰিমা দত্ত।

স্বৰচিত প্ৰবন্ধ : ১ম- আকাশ দেৱনাথ, ২য়- কল্পনা হাতীবৰুৱা, ৩য়- তৰালি চেলেং।

সপ্তাহটোৰ সফলতাৰ বাবে শাৰীৰিক শিক্ষাৰ প্ৰবক্তা মৃদুস্মিতা ফুকন বাইদেউৰ
লগতে সমূহ ছাৰ-বাইদেউ আৰু প্ৰতিষ্ঠানৰ কৰ্মচাৰীবৃন্দলৈ প্ৰশিক্ষাৰ্থী সকলৰ
তৰফৰ পৰা আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

স্বপ্ন

স প্তা ক না	ক	মুখ্য উপদেষ্টা	: বণু গগৈ সোণোৱাল (অধ্যক্ষা)
		উপদেষ্টা	: ভূপেন কুমাৰ দাস স্বৰাজ ফুকন
		সম্পাদক	: আকাশ দেৱনাথ
		সদস্য	: বমণীৰঞ্জন বৰদলৈ গৰিমা দত্ত যোগেশ তাৰ